

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, declarat de avocatul Macar Alexandru în numele inculpatului

Vintilă Octavian Iurie, născut la 07 aprilie 1987, în s.Cărpineni, r-nul Hîncești.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.09.2014 - 02.03.2015,

2. Instanța de apel: 18.03.2015 - 23.04.2015,

3. Instanța de recurs: 14.07.2015 - 20.10.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 02 martie 2015, Vintilă Octavian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, încasîndu-se de la Vintilă Octavian în beneficiul lui Afroni Andrei prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Vintilă Octavian, la 09 iunie 2013, aproximativ la ora 02.00, fiind în s.Cărpineni, r-nul Hîncești, în apropierea grădiniței de copii din localitate, de comun acord cu Tacu Eugeniu și Colța Ion, în privința cărora procedura a fost disjunctă separat, încălcînd grosolan ordinea publică și acționînd cu o deosebită obraznicie, fără motiv, i-a aplicat intenționat cet.Afroni Andrei mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i leziuni corporale sub formă de echimoze cu excoriații pe față, pe pavilionul urechii drepte, pe partea stîngă a gîtului, hemoragie în sclera ochiului drept, edema obrazului drept, fractura oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, care se califică ca vătămări corporale ușoare.

Ulterior, continuîndu-și acțiunile sale infracționale, în aceeași zi, aproximativ la ora 02.30, în s.Cărpineni, r-nul Hîncești, în apropierea magazinului „Olivia”, Vintilă Octavian de comun acord cu Tacu Eugeniu și Colța Ion, în privința cărora procedura a fost disjunctă și judecată separat, încălcînd grosolan ordinea publică și acționînd cu o deosebită obraznicie, fără motiv, i-a aplicat intenționat cet.Afroni Andrei mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale sub formă de echimoze cu excoriații pe față, pe pavilionul urechii drepte pe partea stîngă a gîtului, hemoragie în sclera ochiului drept, edem al obrazului drept, fractura oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, ce se califică ca vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că în cadrul examinării cauzei nu s-a

demonstrat careva încălcări a ordinii publice, nu a fost dovedit faptul aplicării de către el a violenței asupra părții vătămate; în ședința de judecată partea vătămată nu a putut indica când, unde și în ce împrejurări a fost lovit de el, doar a indicat că dînsul i-a aplicat vreo 4-6 lovituri cu pumnul în piept, fapt ce nu se confirmă prin raportul de expertiză, din acest motiv instanța urma să aprecieze critic declarațiile părții vătămate, care nu coroborează cu celelalte probe ale cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpatului O.Vintilă în săvîrșirea infracțiunii imputate se confirmă prin probele cercetate de prima instanță, care au fost apreciate obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, și anume prin declarațiile părții vătămate A.Afroni, a martorului Gh.Afroni și actele cauzei - plîngerea părții vătămate, informația parvenită de la serviciul 903, raportul de expertiză medico-legală nr.205/D din 17.07.2013, procesele-verbale de confruntare din 23.10.2013 dintre partea vătămată și inculpat, și dintre partea vătămată și I.Colța.

La fel, instanța de apel, analizînd declarațiile martorilor A.Rusu și A.Mandîș și verificîndu-le în colaborare cu celelalte probe, a conchis că prima instanță corect le-a apreciat critic, deoarece aceștia sînt prieteni cu inculpatul și au depus declarații în scopul apărării acestuia și eschivării lui de la răspunderea penală, mai mult ca atît, declarațiile lor se contrazic cu cele ale părții vătămate A.Afroni și procesul-verbal de confruntare din 23.10.2013 dintre inculpat și partea vătămată.

Argumentul inculpatului cu privire la nevinovăția sa, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii imputate, au fost respinse, pe motiv că cert s-a constatat că dînsul a participat împreună cu E.Tacu și I.Colța la acțiuni intenționate, încălcînd grosolan ordinea publică, cauzînd vătămări corporale ușoare părții vătămate, din declarațiile căruia, date în prima instanță și la faza urmăririi penale, se constată că anume trei persoane i-au aplicat lovituri, iar O.Vintilă i-a aplicat 4-6 lovituri cu pumnul în piept (f.d. 10-13, 114-118).

Instanța a constatat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului O.Vintilă, prima instanță corect a aplicat prevederile art.7, 61, 75, 76 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, și, apreciind aceste împrejurări, a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul A.Macar în numele inculpatului O.Vintilă care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea dosarului la rejudecare, pe motiv că învinuirea se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămate, care sînt contradictorii cu raportul de expertiză și cu declarațiile martorului A.Burcă; instanța de apel a încălcat principiul contradictorialității în procesul penal, al legalității în drepturi a părților participante la judecarea cauzei, accesul la procedura de verificare și cercetare a probelor enunțate și susținerea pozițiilor în raport cu probele administrate, ignorînd jurisprudența CEDO, precum și drepturile inculpatului la un proces echitabil.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizînd temeiul invocat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Colegiul constată că instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a examinat complet și obiectiv, sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui O.Vintilă în comiterea infracțiunii imputate, să fie justă și întemeiată, corect încadrînd acțiunile acestuia în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal - huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvîrșite de mai multe persoane.

Astfel, conform conținutul sentinței și deciziei, instanțele au conchis că vinovăția lui O.Vintilă în săvîrșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și recercetate în cadrul instanței de apel, și anume prin declarațiile inculpatului, a părții vătămate A.Afroni, a martorului Gh.Afroni și actele cauzei - plîngerea părții vătămate, informația parvenită de la serviciul 903, raportul de expertiză medico-legală nr.205/D din 17.07.2013, procesele-verbale de confruntare din 23.10.2013, dintre partea vătămată și inculpat, și dintre partea vătămată și I.Colța.

Probele indicate sînt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, și anume declarațiilor părții vătămate, proceselor-verbale de confruntare efectuate între partea vătămată și inculpat, potrivit cărora partea vătămată a indicat că O.Vintilă a participat împreună cu E.Tacu și I.Colța la maltratarea sa și că acesta i-a aplicat lovituri cu pumnul în piept.

Astfel, concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece cert s-a constatat că acesta în afară de încălcarea grosolană a ordinii publice, a aplicat și violență asupra părții vătămate.

Argumentele recurentului, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, nu poate fi reținut, deoarece aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs. Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie.

La fel, lipsite de temei sînt și celelalte argumente invocate de avocat în recurs referitor la presupusele încălcări de procedură în cadrul judecării cauzei, precum și încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil, pe motiv că hotărîrea instanței nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, deoarece instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciînd circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentîndu-și hotărîrea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, considerînd corectă încadrarea

acțiunilor inculpatului în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, concluzie ce este susținută și de către instanța de recurs.

Colegiul atestă că, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, doar în cazul în care se constată comiterea unei erori de drept, ținând seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârile judecătorești devenită definitivă.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești contestate. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Concomitent, se constată că pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul A.Macar în numele inculpatului O.Vintilă, și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Macar Alexandru în numele inculpatului Vintilă Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui Vintilă Octavian, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun